ततः क्रमेण तन्मन्युखिन्नस् त्यक्त्वा एव तद्गृहं
स विन्ध्यवासिनीं द्रष्टुम् आगात् सिंहपराक्रमः । 38
सा तं स्वप्ने निराहारस्थितं देवी समादिशत्,
उत्तिष्ठ पुत्र, ताम् एव गच्छ वाराणसीं पुरीं । 39
तत्र सर्वमहान् एको यो ऽस्ति न्यग्रोधपादपः,
तन्मूलात् खन्यमानात् त्वं स्वैरं विधिम् अवाप्स्यसि । 40
तन्मध्यात् लप्स्यसे च एकं नभःखण्डम् इव च्युतं
पात्रं गरुडमाणिक्यमयं निस्त्रिंशनिर्मलं । 41
तत्र अर्पितेक्षणो द्रक्ष्यस्य् अन्तः प्रतिमिताम् इव
सर्वस्य जन्तोः प्राग्जातिं या स्याज् जिज्ञासिता तव । 42
तेन एव बुद्ध्वा भार्यायाः पूर्वजातिं तथा आत्मनः
अवाप्तार्थः सुखी तत्र गतखेदो निवत्स्यसि । 43
एवम् उक्तश् च देव्या स प्रबुद्धः कृतपारणः
वाराणसीं प्रति प्रायात् प्रातः सिंहपराक्रमः । 44
गत्वा च तां पुरीं प्राप्य तस्मान् न्यग्रोधमूलतः
लेभे निधानं तन्मध्यात् पात्रं मणिमयं महत् । 45
अपश्यच् च अत्र जिज्ञासुः पात्रे पूर्वत्रजन्मनि
घोराम् ऋक्षीं स्वकां भार्याम् आत्मानं च मृगाधिपं । 46
पूर्वजातिमहाविरशासनान् निश्चलं ततः
बुद्ध्वा भार्यात्मनोर् द्वेषं शोकमोहौ मुमोच सः । 47

Digitized by Google